

30828 REIAL DECRET LLEI 5/1990, de 20 de desembre, de mesures fiscals urgents. («BOE» 305, de 21-12-1990, i «BOE» 311, de 28-12-1990.)

L'entrada en vigor dels projectes de llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost del patrimoni, amb posterioritat a la data inicialment prevista d'1 de gener de 1991, altera radicalment el plantejament normatiu de regulació dels ingressos tributaris estatals per a l'esmentat exercici, que comprenia els referits projectes de llei, la normativa preexistent i la llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.

En conseqüència, cal adoptar les disposicions necessàries per assegurar l'aplicació en el pròxim exercici dels actuals impostos sobre la renda de les persones físiques i extraordinari del patrimoni de les persones físiques, mitjançant la pròrroga dels capítols primer i segon i de la disposició addicional quarta de la llei 20/1989, de 28 de juliol, i la realització de les modificacions anuals per adaptar els esmentats tributs a l'evolució de les variables macroeconòmiques, tenint en compte, a més, les modificacions experimentades pel projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat en la seva tramitació parlamentària.

Així mateix, la important reforma mercantil iniciada amb la llei 19/1989, de 25 de juliol, de reforma parcial i adaptació de la legislació mercantil a les directives de la Comunitat Econòmica Europea en matèria de societats, culminada pels reials decrets 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei de societats anònimes, i 1597/1989, de 29 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament del Registre Mercantil, fa necessari avançar aquelles mesures normatives que, contingudes en la disposició addicional cinquena del projecte de llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, referida a l'impost de societats, distingeixen els respectius àmbits d'aplicació de les disposicions fiscals i comptables a l'hora de determinar els increments i les disminucions patrimonials i els rendiments societaris.

L'adaptació de la normativa de l'impost de societats es completa amb la qualificació de les repercussions fiscals de les cessions amb pacte de recompra per les entitats de crèdit, de certificats del Banc d'Espanya, per tal d'establir-ne amb certesa el règim tributari abans del tancament del període impositiu 1990.

El caràcter de totes aquestes mesures que afecten l'execució pressupostària de l'Estat i altres ens públics el 1991, així com la impossibilitat manifesta de procedir en temps oportú a la seva tramitació pel procediment legislatiu ordinari, fan extraordinària i urgent la seva adopció amb anterioritat a l'1 de gener de 1991.

En virtut d'això, en ús de l'autorització continguda a l'article 86 de la Constitució i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 20 de desembre de 1990,

DISPOSO:

Article 1 Pròrroga de la llei 20/1989, de 28 de juliol.—Es prorroga per al període impositiu comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1991 l'aplicació dels capítols primer i segon i de la disposició addicional quarta de la llei 20/1989, de 28 de juliol, amb les modificacions resultants de les disposicions contingudes en aquest Reial decret llei i a la llei 5/1990, de 29 de juny, que no resultin derogades per l'anterior.

Art. 2 Tipus de gravamen per a persones físiques no residents.—U. Amb vigència exclusiva per a 1991, les persones físiques no residents en territori espanyol que, sense que hi tinguin establiment permanent, obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a tributació per obligació real per l'impost sobre la renda de les

persones físiques, resulten gravades d'acord amb el que disposa l'article 17 de la llei 5/1983, de 29 de juny.

Els tipus de gravamen són els següents:

a) Amb caràcter general, el 25 per 100 dels rendiments íntegres meritats i dels imputats en règim de transparència.

En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació o muntatge, derivades de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques, realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu ha d'aplicar el tipus del 25 per 100 a la diferència entre els ingressos i les despeses de personal i aprovisionament de materials incorporats a les obres o treballs.

b) El 14 per 100 quan es tracti de les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13, lletra n) de la llei 61/1978, de 27 de desembre, respecte a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense mediació d'establiment permanent.

c) El 10 per 100 quan es tracti de rendiments derivats de l'arrendament o utilització en territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfiques per a la seva explotació comercial o la seva utilització en campanyes publicitàries, així com de l'arrendament o la cessió de contenidors en el trànsit nacional.

No es consideren rendiments o increments de patrimoni obtinguts a Espanya els procedents de l'arrendament o la cessió de contenidors o de vaixells sense dotació, utilitzats en la navegació marítima internacional.

d) El 35 per 100 quan es tracti d'increments de patrimoni, determinats d'acord amb les normes generals de l'impost.

e) Els rendiments corresponents a pensions i havers passius, que no superin la quantia anual d'1.500.000 pessetes, percebuts per persones no residents a Espanya, sigui quina sigui la persona que hagi generat el dret a la seva percepció, són gravats al tipus del 8 per 100.

f) Així mateix, són gravats al tipus del 8 per 100 els rendiments del treball de persones físiques no residents en territori espanyol, sempre que no siguin subjectes passius per obligació personal de contribuir, que prestin els seus serveis en les missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya a l'estranger, quan no sigui procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en els quals Espanya sigui part.

g) El 4 per 100, quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassegurança.

Amb aquesta finalitat, s'entén per rendiments derivats d'operacions de reassegurança els imports bruts satisfets per aquest concepte en cada període impositiu a l'assegurador no resident, una vegada deduït l'import de les comissions i indemnitzacions rebudes d'aquest.

Els rendiments de capital satisfets als asseguradors no residents tributen, en tot cas, pel tipus general.

Dos. Amb vigència exclusiva per a 1991, les persones físiques no residents en territori espanyol que hi obtinguin rendes mitjançant establiment permanent resulten gravades al tipus del 35 per 100 per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Tres. 1. Els rendiments del capital mobiliari i els increments o les disminucions de patrimoni derivats de valors emesos a Espanya per persones físiques o jurídiques no residents sense mediació d'establiment permanent no es consideren obtinguts o produïts en territori espanyol als efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'inversor titular dels valors, sigui quin sigui el lloc de residència de les institucions financeres que actuïn com a agents de pagaments o intervinguin en l'emissió o transmissió dels valors.

Sens perjudici del que s'ha dit abans, quan el titular dels valors sigui un resident o un establiment permanent

a Espanya, els rendiments i increments de patrimoni a què es refereix el paràgraf anterior queden subjectes als impostos personals espanyols i, si escau, a l'oportuna retenció a càrrec, que ha de practicar l'entitat financera resident que, d'acord amb la normativa vigent de control de canvis, actuï com a dipositària dels valors.

2. Els interessos i increments de patrimoni derivats del deute públic, obtinguts per persones físiques no residents que no operin a través d'establiment permanent a Espanya, no es consideren obtinguts o produïts a Espanya.

3. Els interessos i increments de patrimoni derivats de béns mobles no es consideren obtinguts o produïts a Espanya quan corresponguin a persones físiques no subjectes per obligació personal de contribuir que tinguin la residència habitual en altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea i no operin a través d'establiment permanent a Espanya.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als increments de patrimoni derivats de la transmissió d'accions, participacions o altres drets en una societat, persona jurídica o entitat en els casos següents:

a) Quan l'actiu de l'esmentada societat, persona jurídica o entitat consisteixi principalment, directament o indirectament, en béns immobles situats en territori espanyol.

b) Quan durant el període de dotze mesos precedent a la transmissió, el subjecte passiu hagi participat, directament o indirectament, en almenys el 25 per 100 del capital o patrimoni de l'esmentada societat, persona jurídica o entitat.

4. En cap cas no és aplicable el que disposen els dos números anteriors a interessos o increments de patrimoni obtinguts a través dels països o territoris que es determinin reglamentàriament pel seu caràcter de paradisos fiscals.

Art. 3r Correcció monetària de variacions patrimonials.—U. En les transmissions realitzades des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 1991 de béns o elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació a la data d'aquelles, els possibles increments o les disminucions de patrimoni a què es refereix l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, es calculen aplicant al valor d'adquisició dels béns transmesos, determinat d'acord amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els coeficients d'actualització que s'indiquen tot seguit:

Moment de l'adquisició del bé o element patrimonial:

	Coeficient
Amb anterioritat a l'1 de gener de 1979	2,559
En l'exercici 1979	2,247
En l'exercici 1980	1,981
En l'exercici 1981	1,762
En l'exercici 1982	1,572
En l'exercici 1983	1,429
En l'exercici 1984	1,311
En l'exercici 1985	1,232
En l'exercici 1986	1,158
En l'exercici 1987	1,114
En l'exercici 1988	1,090
En l'exercici 1989	1,050
En l'exercici 1990	1,000

Dos. Si es tracta de béns adquirits amb anterioritat a l'1 de gener de 1979, es pren com a valor d'adquisició el

de mercat el 31 de desembre de 1978, sempre que aquest sigui superior al d'adquisició.

Tres. En l'alienació de valors mobiliaris que no cotitzin en borsa, representatius de participacions en el capital de societats, l'increment o la disminució patrimonial es computa per la diferència entre el cost mitjà d'adquisició i l'import real efectivament percebut, deduïdes, si escau, les despeses originades per la transmissió que vagin a càrrec del venedor.

No obstant això, si l'esmentat import real no es respon amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, l'administració considera com a valor d'alienació el més gran dels dos valors següents:

a) El teòric resultant de l'últim balanç aprovat.

b) El que resulti de capitalitzar al tipus del 8 per 100 la mitjana dels beneficis dels tres exercicis socials tancats amb anterioritat a la data de meritació de l'impost. Respecte d'això, es computen com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloent-ne les de regularització o d'actualització de balanços.

Art. 4t Obligació de declarar per l'impost sobre la renda de les persones físiques.—Amb vigència exclusiva per a l'exercici 1991, l'apartat u de l'article 34 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Estan obligats a presentar declaració:

U. Els subjectes passius que obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a l'impost en les condicions que reglamentàriament s'estableixin.

No obstant això, no estan obligats a declarar els subjectes passius per obligació personal de contribuir o, si escau, les unitats familiars que obtinguin rendiments inferiors a 945.000 pessetes brutes anuals procedents exclusivament d'alguna de les fonts següents:

a) Rendiments del treball personal dependent i pensions a què es refereix l'apartat 4 de l'article 7 d'aquesta Llei.

b) Rendiments del capital mobiliari i increments de patrimoni que no superin conjuntament les 225.000 pessetes brutes anuals.

Als efectes de límit de l'obligació de declarar, no es tenen en compte els rendiments de l'habitatge propi que constitueixi residència habitual del subjecte passiu o, si escau, de la unitat familiar.»

Art. 5. Tarifa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.—La base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'exercici 1991 queda gravada als tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Base imposable fins a pessetes	Quota íntegra	Resta base imposable fins a pessetes	Tipus aplicable - Percentatge
681.300	-	54.200	25,00
1.135.500	113.550	567.750	26,00
1.703.250	261.165	567.750	27,00
2.271.000	414.458	567.750	28,00
2.838.750	573.428	567.750	30,00
3.406.500	743.753	567.750	32,00
3.974.250	925.433	567.750	34,00
4.542.000	1.118.468	567.750	36,00
5.109.750	1.322.858	567.750	38,50
5.677.500	1.541.441	567.750	41,00
6.245.250	1.774.219	567.750	43,50
6.813.000	2.021.190	567.750	46,00

Base imposable fins a pessetes	Quota íntegra	Resta base imposable fins a pessetes	Tipus aplicable - Percentatge
7.380.750	2.282.355	567.750	48,50
7.948.500	2.557.714	567.750	51,00
8.516.250	2.847.266	567.750	53,50
9.084.000	3.151.013	d'ara endavant	56,00

La quota íntegra de l'impost resultant de l'aplicació de l'escala no pot excedir, per als subjectes per obligació personal, conjuntament amb la quota corresponent a l'impost extraordinari sobre el patrimoni, del 70 per 100 de l'esmentada base. Amb aquesta finalitat, no es té en compte la part de l'impost del patrimoni que correspongui a elements patrimonials que, per la seva naturalesa o destinació, no siguin susceptibles de produir els rendiments compresos en els articles 14 al 18 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre. Per a l'adequada aplicació d'aquesta limitació, la declaració i liquidació dels dos impostos es fan simultàniament.

Als increments de patrimoni, derivats de transmissions entre vius, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, se'ls aplica un tipus de gravamen del 20 per 100.

Quan els increments de patrimoni derivin de transmissions «mortis causa», el tipus aplicable és del 8 per 100, sens perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'apartat 3 esmentat.

Art. 6è *Regles sobre deduccions de la quota.* -U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici 1991, l'apartat 4 de l'article 24 de la Llei 44/1978 queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Les deduccions en la quota regulades a les lletres b) i c) de l'article 29, que resultin aplicables, es redueixen proporcionalment al nombre de dies de l'any natural que integren el període impositiu.»

Dos. Amb vigència exclusiva per a l'exercici 1991, l'article 25 de la Llei 44/1978 queda redactat de la manera següent:

«La determinació dels membres de la unitat familiar i de les circumstàncies personals i familiars que calgui tenir en compte als efectes del que estableixen les lletres a), b) i c) de l'article 29 es duu a terme per la situació que hi hagi en la data de meritació de l'impost.»

Article 7è *Gravamen de rendes irregulars.*-U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici 1991, el número 2 de l'apartat sisè de l'article 27 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«2. Excepcionalment, si el tipus mitjà de gravamen resultant fos zero, s'aplica a la magnitud determinada d'acord amb el número 1 anterior, el tipus del 8 per 100.»

Dos. Amb vigència exclusiva igualment per a l'exercici 1991, el paràgraf segon de l'apartat setè del mateix article queda redactat en els termes següents:

«Si el resultat determinés un increment patrimonial es grava al tipus que escaigui dels previstos en els dos últims paràgrafs de l'article 5 del Reial decret llei 5/1990, de 20 de desembre. Altrament, es compensa amb increments de la mateixa naturalesa que es posin de manifest en els cinc exercicis següents.»

Art. 8è *Deduccions de la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques.* Amb vigència exclusiva per a l'exercici 1991, l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«De la quota que resulti de l'aplicació de la tarifa es dedueixen:

A) Deducció variable:

La deducció variable es practica en els termes de l'article 1 del Reial decret llei 6/1988, de 29 de desembre.

Quan la quantia de la deducció variable sigui inferior a 40.000 pessetes, s'hi aplica, en el seu lloc, quan escaigui, la deducció de l'apartat següent.

B) Quan no resulti aplicable la deducció variable, els subjectes passius que tributin conjuntament tenen dret a una deducció de 40.000 pessetes, que ha de ser única per declaració.

C) Altres deduccions familiars:

U. Per cada fill i per cada altre descendent solter que convisqui amb el contribuent: 20.000 pessetes.

No es practica aquesta deducció per fills i altres descendents:

a) Més grans de trenta anys, llevat de l'excepció del número 4 d'aquesta lletra C).

b) Que formin part d'una altra unitat familiar, llevat que els ingressos d'aquesta siguin inferiors a 681.000 pessetes anuals.

c) Que obtinguin ingressos superiors a 136.500 pessetes anuals i no formin part de cap unitat familiar.

En els casos de tributació individual, quan els fills o descendents convisquin amb diversos ascendents del mateix grau, la deducció es practica per parts iguals en la declaració de cadascun.

En els mateixos casos, quan es tracti de descendents que convisquin amb ascendents amb els quals tinguin diferent grau de parentiu, només tenen dret a la deducció els del grau més pròxim, llevat que no obtinguin rendes superiors a 681.000 pessetes; en aquest supòsit, la deducció passa als ascendents de grau més llunyà.

Dos. Per cadascun dels ascendents que convisquin amb el contribuent que no tinguin ingressos superiors a 681.000 pessetes anuals: 15.000 pessetes.

En els casos de tributació individual, quan els ascendents conviuen amb els dos cònjuges, la deducció s'efectua per meitat. Els fills no poden practicar-se aquesta deducció quan hi tinguin dret els seus pares.

Tres. Per cada subjecte passiu o, si escau, per cada membre de la unitat familiar d'edat igual o superior a setanta anys: 15.000 pessetes.

En els casos de tributació individual, aquesta deducció la practica el subjecte passiu en què concorri tal circumstància.

Quatre. Per cada subjecte passiu o, si escau, per cada membre de la unitat familiar, i per cada fill solter tingui l'edat que tingui, que depengui del subjecte passiu, i sempre que aquests últims no tinguin ingressos superiors a 136.500 pessetes anuals, que siguin invidents, mutilats o invàlids, físics o psíquics, congènits o sobrevinguts, en el grau reglamentàriament establert, a més de les deduccions que siguin procedents d'acord amb el que disposen les lletres anteriors: 50.000 pessetes.

Així mateix es pot aplicar aquesta deducció quan la persona afectada per la minusvalidesa estigui vinculada al subjecte passiu o la unitat familiar, si escau, per raons de tutela o acolliment no remunerat, sempre que no pertanyi a una altra unitat familiar i es donin les circumstàncies expressades en el paràgraf anterior.

En els casos de tributació individual, quan els fills afectats per la invalidesa depenguin dels dos pares, la deducció es practica per meitat en la declaració de cadascun.

D) En concepte de despeses de malaltia: el 15 per 100 de les despeses sufragades pel subjecte passiu durant el període de la imposició per raons de malaltia, accident o invalidesa pròpies o, si escau, de les persones que componen la unitat familiar o d'altres que donin dret total o parcial a deducció en la quota, així com de les despeses

satisfetes per honoraris professionals mèdics i per clínica, amb motiu del naixement dels fills del contribuent i de les quotes satisfetes a mutualitats o societats d'assegurances mèdiques.

Aquesta deducció està condicionada a la seva justificació documental, ajustada als requisits exigits pel Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el deure d'expedir i lliurar factures que incumbeix als empresaris i professionals.

E) Per inversions:

U. a) El 10 per 100 de les primes satisfetes per raó de contractes d'assegurança de vida, mort o invalidesa, conjuntament o separadament, subscrits amb entitats autoritzades legalment per operar a Espanya, quan el beneficiari sigui el subjecte passiu o, si escau, el membre contractant de la unitat familiar, el seu cònjuge, els ascendents o descendents, com també les quantitats abonades a mutualitats laborals i mutualitats quan emparin, entre altres riscos, el de mort o invalidesa, que no puguin ser deduïdes als efectes de la determinació de la base imposable.

Se n'exceptuen els contractes d'assegurança de capital diferit i mixt amb una durada que sigui inferior a deu anys.

b) El 15 per 100 de les quantitats que hagin estat aportades pels subjectes passius a un pla de pensions ajustat a la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, així com de les quantitats que hagin estat aportades pels promotors del pla i hagin estat imputades a aquells, i que formin part de la seva base imposable, sense que en cap dels dos casos hagin pogut deduir-se d'aquesta última.

La base d'aquesta deducció no pot excedir de la diferència entre els imports màxims autoritzats com a aportació a plans de pensions i l'import de les quantitats que hagin estat deduïdes dels ingressos íntegres dels participants en els plans de pensions per a la determinació de la seva base imposable.

Dos. a) El 15 per 100 de les quantitats satisfetes en l'exercici de què es tracti per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuent. Amb aquesta finalitat, la rehabilitació ha de complir les condicions a què es refereix el Reial decret 2329/1983, de 28 de juliol, sobre protecció a la rehabilitació del patrimoni residencial i urbà.

S'entén per residència habitual l'habitatge en què el contribuent, la unitat familiar o qualsevol dels seus membres resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge ha tingut aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut l'esmentat termini, hi concorrin les circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge.

La base de la deducció la formen les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge, incloent-hi les despeses originades que hagin corregut a càrrec de l'adquirent, excepte els interessos, si escau, que són deduïbles dels ingressos en la forma establerta a l'article 16 d'aquesta Llei. Amb aquesta finalitat, no es computen les quantitats que constitueixen increments de patrimoni no gravats, perquè es reinverteixen en l'adquisició d'un nou habitatge habitual.

Es considera que s'han destinat a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual les quantitats que es dipositin en bancs, caixes d'estalvis i altres entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin reglamentàriament.

b) Els adquirents amb anterioritat a 1988 d'habitatges amb dret a deducció del 17 per 100 en la quota de l'impost, el mantenen en 1991, al 15 per 100, si es tracta d'habitatges habituals, i al 10 per 100, en la resta de casos.

c) Els adquirents amb anterioritat a 1990 d'habitatges diferents de l'habitual amb dret a deducció del 10 per 100 en la quota de l'impost el mantenen en 1991.

La base de la deducció dels dos apartats anteriors és la mateixa que s'estableix a la lletra a).

Tres. a) El 15 per 100 de les inversions realitzades en l'adquisició de béns que estiguin inscrits en el Registre General de Béns d'Interès Cultural d'acord amb el que disposa l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, sempre que el bé romangui en el patrimoni del titular durant un període de temps no inferior a tres anys i es formalitzi la comunicació de la transmissió a l'esmentat Registre General de Béns d'Interès Cultural.

b) El 15 per 100 de l'import de les despeses de conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns que compleixin els requisits establerts a la lletra anterior, sempre que no puguin deduir-se com a despeses fiscalment admissibles, als efectes de determinar el rendiment net que, si escau, fos procedent.

Quatre. La base del conjunt de les deduccions contingudes en els números anteriors, així com l'establerta en els números u i dos de la lletra F) d'aquest article, tenen com límit el 30 per 100 de la base imposable del subjecte passiu o, si escau, de la unitat familiar.

Així mateix, l'aplicació de les deduccions a què es refereixen els números u, a), dos i tres, a), requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició excedeixi del valor que doni la comprovació al començament, almenys en la quantia de les inversions realitzades. Amb aquesta finalitat, no es computen les plusvàlues o minoracions de valor experimentades durant el període de la imposició pels béns que al final continúen formant part del patrimoni del contribuent.

Cinc. Als subjectes passius per aquest impost que exerceixin activitats empresarials, professionals o artístiques els són aplicables els incentius i estímuls a la inversió empresarial establerts o que s'estableixin per l'impost de societats amb igualtat de tipus i límits de deducció.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, aquests incentius no són aplicables als subjectes passius acollits al règim d'estimació objectiva singular de determinació de bases imposables.

Els límits de deducció corresponent s'apliquen sobre la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en les deduccions assenyalades a les lletres anteriors d'aquest article, així com en els números anteriors d'aquesta lletra.

Sis. En els supòsits de tributació individual, les deduccions per inversions s'apliquen per cada subjecte passiu en la proporció que correspongui a la seva participació en la titularitat dels béns o drets en què s'efectuï la inversió.

Als efectes de la deducció per inversió en adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual del subjecte passiu s'entén com a tal aquell en què el contribuent, el seu cònjuge no separat legalment o fills menors resideixin durant un termini continuat de tres anys.

Els incentius i estímuls a la inversió empresarial són aplicables, exclusivament, als subjectes passius a qui corresponguin els rendiments de les activitats empresarials, professionals o artístiques, d'acord amb el que preveu la lletra c), paràgrafs primer i segon, de la regla 1a de l'article 9 de la Llei 20/1989, de 28 de juliol.

F) Altres deduccions:

U. El 15 per 100 de les donacions pures i simples de béns que formin part del patrimoni històric espanyol, que estiguin inscrits en el Registre General de Béns d'Interès Cultural o inclosos en l'inventari general a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, de patrimoni històric espanyol, sempre que es realitzin a favor de l'Estat i altres ens públics, així com de les que es portin a terme a favor d'establiments, institucions, fundacions o associacions, fins i

tot les de fet de caràcter temporal per arbitrar fons classificats o declarats benèfics o d'utilitat pública pels òrgans competents de l'Estat, en què els càrrecs de patrons, representants legals o gestors de fet siguin gratuïts i es rendeixin comptes a l'òrgan de protectorat corresponent.

Dos. El 10 per 100 de les quantitats donades a les entitats esmentades a l'article 2 de la Llei 12/1988, de 25 de maig, al «Comitè Organitzador Olímpic Barcelona 1992» i al «Comitè Organitzador Olímpic Barcelona 1992, societat anònima» i altres entitats legalment assimilades a les anteriors amb aquesta finalitat.

Tres. El 10 per 100 de l'import dels dividendes de societats percebuts pel subjecte passiu en les condicions que reglamentàriament es determinin i sempre que haguessin tributat, efectivament, sense bonificació ni cap reducció per l'impost de societats.

Quatre. El 75 per 100 de la quota de l'impost municipal sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana satisfet pels subjectes passius en l'exercici.

Cinc. Amb independència de la deducció en la quota que es considera a la lletra A) d'aquest article, per rendiments del treball dependent es dedueix la quantitat de 25.200 pessetes per cada perceptor d'aquest tipus de rendiments, fins a un màxim de dos.

Sis. L'import de les retencions i els pagaments a compte previstos a l'article 36 de la Llei, sens perjudici del que estableix la Llei 14/1985, de 29 de maig, sobre règim fiscal de determinats actius financers.

En general, les deduccions considerades en aquest article no són aplicables als contribuents per obligació real, excepte quan obtinguin rendiments per mitjà d'establiment permanent a Espanya, i, en aquest cas, els és aplicable el que preveuen els apartats tres i cinc de la lletra E) i u, dos, tres i sis de la lletra F) d'aquest article.

No obstant això, si durant l'exercici el subjecte passiu passés a tributar per obligació real, tindria dret a la devolució de l'excés de les retencions practicades sobre els rendiments del treball personal, respecte del percentatge establert amb caràcter únic i definitiu per a aquesta categoria de rendiments, quan siguin obtinguts per persones físiques no residents».

Art. 9è *Base liquidable de l'impost extraordinari del patrimoni de les persones físiques.*—Amb vigència exclusiva per a 1991 es dona una nova redacció de l'apartat u de l'article 12 de la Llei 20/1989, de 28 de juliol, en els termes següents:

«En el supòsit d'obligació personal, la base imposable es redueix, en concepte de mínim exempt, en 10.000.000 de pessetes.»

Art. 10è *Límit determinant de l'obligació de declarar per l'impost extraordinari del patrimoni de les persones físiques.*—Amb vigència exclusiva per a 1991 es dona una nova redacció de l'apartat u de l'article 14 de la Llei 20/1989, de 28 de juliol, en els termes següents:

«Els subjectes passius sotmesos a l'impost per obligació personal només estan obligats a presentar declaració quan la seva base imposable, determinada d'acord amb les normes reguladores de l'impost, resulti superior a 10.000.000 de pessetes.»

Art. 11 *Impost de societats.* A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, els preceptes de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats que a continuació es relacionen queden redactats de la manera següent:

U. Article 11, apartat 5.

«Art. 11. La base imposable.

5. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, es consideren aportacions de capital realitzades pels socis les primes d'emissió d'accions.»

Dos. Article 12, lletra c).

«Art. 12. Ingressos computables.

c) L'import de les adquisicions a títol lucratiu.»

Tres. Article 14, lletra g). S'hi afegeix una nova lletra h).

«Art. 14. Partides no deduïbles.

g) Les quantitats destinades al sanejament d'actiu, llevat d'aquells supòsits en què una llei autoritzi la seva realització a efectes fiscals.

h) Les dotacions per a l'amortització o depreciació del fons de comerç, llevat que aquesta última sigui irreversible, efectiva i provada».

Quatre. Article 15, apartats 1, 2 i 6.

«Art. 15. Increments i pèrdues de patrimoni.

U. Són increments o disminucions de patrimoni les variacions en el valor del patrimoni del subjecte passiu que es posin de manifest en ocasió de qualsevol alteració en la seva composició, llevat del que disposa l'apartat següent.

Es computen com a increments de patrimoni els que es posin de manifest per simple anotació comptable, llevat que una llei els declari expressament exempts de tributació.

En cap cas no es computen com a disminucions de patrimoni les que es posin de manifest per simple anotació comptable, llevat de les que corresponguin a disminucions de valor com a conseqüència de pèrdues per depreciació que no s'hagin computat com a amortització, produïdes durant el període impositiu.

Dos. No són increments de patrimoni a què es refereix l'apartat anterior els augments en el valor del patrimoni que procedeixin de rendiments subjectes a gravamen en aquest impost, per qualsevol altre dels seus conceptes ni les aportacions de capital efectuades pels socis o partícips durant l'exercici, incloent-hi les primes d'emissió d'accions.

No són disminucions patrimonials les degudes a liberalitats del subjecte passiu, les pèrdues que procedeixin de l'exercici d'activitats, les originades pel joc i les no justificades, així com les quantitats retirades pels socis o partícips en concepte de reducció de capital, distribució de beneficis o repartiment de patrimoni, ni les partides fiscalment no deduïbles.

S'estima que no hi ha increments o disminucions de patrimoni en els supòsits de divisió de la cosa comuna i, en general, dissolució de comunitats o separació de comuners, llevat que, com a conseqüència d'aquests, es produeixi una alteració dels valors dels béns i drets comptabilitzats prèviament.

Sis. Quan l'adquisició o la transmissió hagi estat a títol lucratiu constitueixen els valors respectius aquells que correspondrien o que es determinin per aplicació de les normes de l'impost sobre successions i donacions.»

Cinc. Article 16, apartats 1 i 2. S'hi afegeix un nou apartat amb el número 9:

«Art. 16. *Valoració d'ingressos i despeses.*

U. Els ingressos i les despeses es computen pels seus valors comptables, sempre que la comptabilitat reflecteixi en tot moment la veritable situació patrimonial de la societat, amb les especialitats i excepcions previstes en aquesta llei i altres normes de naturalesa tributària.

Dos. En cap cas les valoracions de les partides deduïbles no es poden considerar a efectes fiscals per un import superior al preu efectiu d'adquisició o al cost de producció en els termes definits reglamentàriament o, si escau, al seu valor regularitzat d'acord amb el que disposa la llei de naturalesa tributària.

Nou. Les existències de primeres matèries i de matèries consumibles, de productes en curs de fabricació i de productes acabats es valoren individualment pel seu preu d'adquisició o cost de producció. Per a grups homogenis d'existències es pot adoptar el mètode del preu o cost mitjà ponderat.»

Art. 12. *Repercussió fiscal de les cessions amb pacte de recompra de certificats del Banc d'Espanya.* -U. En les operacions de compravenda amb pacte de recompra realitzades amb certificats del Banc d'Espanya des de la seva creació per l'Ordre de 21 de febrer de 1990, únicament s'integra en la base imposable de l'impost de societats com a ingrés o despesa financera la diferència entre el preu efectiu de venda i el de recompra, en la part imputable a l'exercici.

En cap cas les esmentades operacions no donen lloc, a efectes fiscals, a increments i disminucions de patrimoni.

Dos. En les restants transmissions realitzades amb certificats del Banc d'Espanya des de la seva creació per l'Ordre de 21 de febrer de 1990, els transmissors han de computar un increment o una disminució de patrimoni per diferència entre el valor de transmissió i el valor d'adquisició, que a la primera transmissió és el valor nominal. La disminució de patrimoni que, si escau, es pugui produir a la primera transmissió s'imputa als efectes de la determinació de la base imposable de l'impost de societats, en proporció al temps que hi hagi fins al venciment del certificat transmès.

Els adquirents han d'integrar a la base imposable la diferència positiva entre el valor nominal i el valor d'adquisició en proporció al temps que hagi transcorregut fins al venciment del certificat. L'ingrés computat se suma al

valor d'adquisició a efectes, si escau, de la determinació dels increments o les disminucions patrimonials resultants de transmissions ulteriors.

Tres. No es computa, a efectes fiscals, cap depreciaió dels certificats del Banc d'Espanya des de la seva creació per l'Ordre de 21 de febrer de 1990.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Taula de deducció variable

El ministre d'Economia i Hisenda, mitjançant l'ordre corresponent, ha de publicar la taula de la deducció variable que incorpori els efectes de les modificacions efectuades en la tarifa i en la deducció per tributació conjunta de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

DISPOSICIÓ FINAL

Entrada en vigor

Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de desembre de 1990.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errors de 28-12-1990.)